

των, και τῆς ἐπανορθώσεως τῶν τυχόν ἀδικιῶν, ἃς ὑφίστανται οἱ ἐργοστασιάρχαι ἕνεκα τῶν ἐλλείψεων τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου ὡς πρὸς τὰ οὐσιώδη αὐτοῦ ἢ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς του.

Θὰ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον καὶ θὰ ἐπανέλθωμεν λεπτομερέστερον.

Λυκαδητινός.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΤΑ

ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΟΤΗΤΟΣ

Ὁ Γάλλος βουλευτὴς Ριβέ, ὑπέβαλεν ἐσχάτως ἐν τῇ γαλλικῇ βουλῇ νομοσχέδιον περὶ ἀναζητήσεως τῆς πατρότητος, συνοδεύσας αὐτὸ διὰ τῶν ἐξῆς σκέψεων ὀρθοτάτων ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν διὰ πᾶσαν κοινωνίαν:

Ἡ κοινωνία, λέγει, ὑποφέρει ἐκ κακοῦ, ὅπερ ἀνησυχεῖ πάντας· ὁ πληθυσμὸς βαίνει εἰς ἐλάττωσιν· ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξαμβλώσεων, παιδοκτονιῶν καὶ ἐγκαταλείψεων τέκνων πολυπλασιάζεται, οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ μὲνῃ ἀδιάφορος ἀπέναντι τῆς λυπηρᾶς ταύτης καταστάσεως.

Ἡδη πολλὰ νομοσχέδια ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν βουλὴν σκοποῦντα νὰ εὐκολύνωσι τὴν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ, καὶ τὴν ἀνέγερσιν ἀσύλων πρὸς περιθάλψιν τῶν περισωθέντων ἢ ἠθικῶς ἐγκαταλειμμένων παιδιῶν.

Τὰ προταθέντα μέτρα δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐξαίρετα ἐπακόλουθα· ἀλλή, τείνοντα μᾶλλον νὰ θεραπεύσωσι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ κακοῦ, δὲν προσβάλλουσιν ἀπ' εὐθείας τὴν ρίζαν αὐτοῦ διὰ δραστικοῦ τινος φαρμάκου, οὐδὲ περιστέλε-

λουσιν ἐν τῇ γενέσει τῶν τὰ ἄτοπα, ἡ ἀνάγκη τῆς διορθώσεως τῶν ὁποίων πάντοθεν ἀνομολογεῖται.

Ἀληθῶς εἶπεν, σπουδαιότερον αἷτιον τῶν ἀμβλώσεων, παιδοκτονιῶν καὶ ἐγκαταλείψεων, δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ αἷσχος, ὅπερ ἐπισύρει ἡ ἐκτὸς γάμου ἐγκυμοσύνη. Ἐπίσης οὐσιώδη ἐπιρροὴν πρὸς τοῦτο ἀσχεῖ ἡ δυσκολία ἡ ἡλικία ἡ ἀδυναμία, ἐν ᾗ εὐρίσκονται αἱ κόραι—μητέρες ν' ἀναθρέψωσι τὰ τέκνα των. Ἐὰν αὗται εἶχον τὴν ἐλπίδα ἀποκαταστάσεως διὰ τοῦ γάμου, ἡ καὶ μόνον τὴν βεβαιότητα ἡλικίης τινος βοηθείας, ἐὰν, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τῆς φύσεως, ὁ πατὴρ ὤφειλε, καὶ αὐτὸς ἐπίσης, νὰ συνδράμῃ πρὸς ἀνατροφὴν τοῦ τέκνου, δὲν εἶνε προφανὲς ὅτι θὰ ἐπὶ ῥηχοτο σπουδαία ἐλάττωσις τῶν ἐγκαταλείψεων καὶ τῶν παιδοκτονιῶν, αἵτινες τοσαύτην καθ' ἐκάστην ἐμποιοῦσιν ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν; Διὰ τὸ συμφέρον τοῦ ἀθώου παιδίου, καὶ ἐν ὀνόματι τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναίκος, πρέπει νὰ ἐξασφαλίσωμεν εἰς τὸ τέκνον καὶ τὴν ἀπατηθεῖσαν κόρην τὴν φυσικὴν προστασίαν τοῦ πατρὸς, προστασίαν δραστηκωτέραν καὶ δικαιότεραν ἀπὸ ἐκείνην τοῦ Δήμου ἢ τοῦ Κράτους. Πρέπει γὰρ ἐπιτραπῇ ἡ ἀναζήτησις τῆς πατρότητος.

Οἱ νόμοι αὗτοι τῆς φύσεως μᾶς ἐπιβάλλουσι τοιοῦτον νόμον. Ἡ κοινωνία ἐπὶ μακρότατον χρόνον καθιέρωσε διὰ τῆς βδελυρᾶς ἀδιαφορίας τῆς, προφανῆ ἀδικίαν. Ἡθέλησεν ὥστε μόνον ἐπὶ τῆς κόρης—μητρὸς νὰ ἐπιπίπτῃ ὅλη ἡ εὐθύνη τοῦ κακοῦ, ὅπερ μᾶλλον εἶνε ἔργον ἐτέρου. Καθ' ὃν χρόνον ὁ διαφθορεὺς δύναται καὶ νὰ καυχηθῇ διὰ τὴν κατάρκτησίν του, ἡ κόρη, ὁμοῦ μὲ τὸ αἷσχος τοῦ ἀσφάλματος τη;», ὑπομένει μόνη τὸ βάρος τῆς ἀνατροφῆς τοῦ τέκνου.

Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν ἐνταῦθα ἀνισότης, ἀξία τῆς μερίμνης τοῦ νομοθέτου; Καὶ δὲν εἶνε ἄρα καιρὸς, εἰς τὸ σοβαρὸν τοῦτο ζήτημα τῆς πατρότητος νὰ ἐφαρμόσωμεν τὸ ἀξίωμα, ὅτι «ἐκάστος εἶνε ὑπεύθυνος διὰ τὰς πράξεις του»;

Συνεπεία τῶν ἀνωτέρω συλλογισμῶν, ὁ κ. Ριβέ, ἀέν ὀνό-

τικόν, τὰ πάντα λοιπὸν μὲ κάμουν νὰ πιστεύσω ὅτι ἡ μαρκησία Σαμαράνδ ἀπέθανεν· ἀλλὰ καὶ τοῦτο πρέπει νὰ μοὶ ἀποδειχθῇ. Παρὰ τὴν ζωὴν δ' ἐπιθυμίαν μου, τοῦ νὰ ἐξοφλήσω τὸν λογαριασμὸν τοῦτον καὶ νὰ παραδώσω εἰς τὴν κατοχὴν σας τὰ ἑκατομμύρια, τῶν ὁποίων, εἶμαι πεπεισμένος, καὶ τὸ διακηρύττω, εἴθε ὁ μόνος καὶ νόμιμος κληρονόμος, βλέπω ὅτι εἶμαι ἡναγκασμένος νὰ κρατήσω πολὺν χρόνον ἀκόμη ἕως τὴν παρακαταθήκην.

Ἡ κατάστασις τοῦ Δεσιμαίζ ἦτο οἰκτρὰ, καὶ τί τὸν ἐπνιγε· ὁ δὲ ἰδρὼς περιέρρεε τὸ πελιδνὸν πρόσωπόν του.

— Ἐν πρώτοις, κ. βαρόνε, φρονεῖτε ὅτι ἡ σύζυγος τοῦ ἀδελφοῦ σας δὲν ζῇ;

— Τὸ πιστεύω.

— Καὶ δὲν ἠδυνήθητε νὰ προμηθευθῇτε τὸ ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ, τὸ ὅποιον σᾶς ζητῶ;

— Ἀλλ' ἂν ἠδυνάμην, κύριε, θὰ σᾶς τὸ ἔλεγα ἤδη.

Τὸ διαπεραστικὸν βλέμμα τοῦ κ. Βὰν Ὅσεν ἐβυθίσθη ὡς βέλός εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ βαρόνου.

— Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς τὸ εἶπω, κ. Δεσιμαίζ, ὑπέλαβεν· εἶνε παράδοξον ὅτι δὲν γνωρίζετε τί ἐγένεν ἡ νύμφη σας. Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ μὴ τὴν ἔχετε ἴδει ποτὲ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ σας.

— Ἐν τούτοις οὕτως ἔχει, κύριε. Ἠγνόουν, σᾶς εἶπον, ὅτι ὁ ἀδελφός μου ἐνυμνεύθη, καὶ ἀναγνωρίζω ἤδη ὅτι κα-

κὼς ἐπραξα διότι δὲν ἔδειξα ἐνδιαφέρον εἰς πρόσωπον τὸ ὅποιον ἐθεώρουν ὅλως διόλου ξένον εἰς ἐμέ.

Ἀδιόρατόν τι μειδίαμα διήλθε διὰ τῶν χειλέων τοῦ κ. Βὰν Ὅσεν.

— Ἐν τούτοις τὴν εἶδατε.

— Ἀπαξ ἢ δις μόνον. Ὁ ἀδελφός μου εἶχε χαρακτῆρα παράδοξον. Ἄν καὶ μοῦ ἐδείκνυε φιλίαν καὶ ἐμπιστοσύνην, ἐν τούτοις μοῦ ἐκρυπτε τὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ του βίου.

— Διὰ νὰ κρύψῃ τὸν γάμον του, ἔπρεπε τῷ ὄντι ὁ ἀδελφός σας νὰ εἶχεν ἰδέας πολὺ παραδόξους.

— Μάλιστα, διὰ τί δὲν μοῦ τὸ εἶπε;

— Ποτὲ δὲν θὰ τὸ μάθετε τοῦτο· ἦτο τὸ μυστικόν του καὶ τὸ παρέλαβε μαζὺ του ἐντὸς τοῦ τάφου. Ἀλλ' ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν μαρκησίαν. Φρονεῖτε ὅτι ἀπέθανεν, ἀλλ' ὅπως καὶ ἐγὼ, δὲν ἔχετε ἀπόδειξιν τούτου.

— Ἀληθῶς.

— Καὶ οἱ δύο, καὶ σεῖς καὶ ἐγὼ, ὑποθέσεις μόνον κάμνομεν.

— Τῷ ὄντι.

— Μποροῦμεν λοιπὸν νὰ ὑποθέτωμεν ὅτι ζῇ.

— Βεβαίως.

— Τότε, κύριε βαρόνε, πρέπε, νὰ γνωρίζετε ἐντελῶς τί ἀπέγεινε, νὰ ἀποδείξῃτε ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον, ἢ ἂν ὁ πάρχη ἀκόμη, νὰ τὴν ἀναζητήσητε καὶ νὰ τὴν ἀνεύρετε-

ματι τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἔχων ὑπ' ὄψει τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐγκλημάτων, τὸ συμφέρον τοῦ παιδίου, καὶ τὰ δικαιώματα τῆς γυναικὸς», ὑπέβαλεν εἰς τὴν γαλλικὴν βουλὴν τὸ ἀκόλουθον νομοσχέδιον :

"Ἀρθρ. 1. Ἡ ἀναζήτησις τῆς πατρότητος ἐπιτρέπεται, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχωσιν ἐγγράφοι ἀποδείξεις, ἢ σπουδαῖα γεγονότα ἢ μαρτυρίαι ἐπαρκεῖς.

"Ἀρθρ. 2. Ἐὰν ὁ ἀναγνωρισθεὶς πατὴρ ἀρνείται νὰ νυμφευθῇ τὴν μητέρα, οὕτε ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀποζημιώσεις.

"Ἀρθρ. 3. Ἡ γυνὴ δύναται νὰ δηλώσῃ τὴν ἐγκυμοσύνην της, νὰ ὀνομάσῃ τὸν πατέρα, καὶ νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν τρεῖς μῆνας πρὸ τοῦ τοκετοῦ.

"Ἀρθρ. 4. Διαρκούσης τῆς ἀνηλικιότητος τοῦ τέκνου τὸ δικαίωμα ἀναζητήσεως τῆς πατρότητος ἀνήκει εἰς τὴν μητέρα ἢ τὸν ἐπίτροπον.

"Ἀρθρ. 5. Ἡ ἀγωγὴ πρὸς ἀναζήτησιν τῆς πατρότητος παραγράφεται ἔξ μῆνας μετὰ τὴν ἐνηλικιότητα τοῦ τέκνου.

"Ἀρθρ. 6. Κόρη ἡλικίας ἄνω τῶν 25 ἐτῶν, δὲν δύναται νὰ καταδιώξῃ ἀνήλικον, ἡλικίας κατωτέρας τῶν 18 ἐτῶν.

"Ἀρθρ. 7. Ἄν αἱ ἀναζητήσεις τῆς πατρότητος ἐξελεγχθῶσιν ἀνυπόστατοι καὶ κακῆς πίστεως, ὁ ἔνοχος θέλει καταδιωχθῇ καὶ τιμωρηθῇ μὲ τὰς ποινὰς τῆς συκοφαντίας.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ἡλεκτρικαὶ ἄμαξαι. Πρὸ εἰκοσιν ἐτῶν ἀκριβῶς οἱ ἐπιφυλλιδιογράφοι τῆς παρισινῆς δημοσιογραφίας ἐξήσκουν τὴν φαντασίαν των ἐπὶ τῶν συνεπειῶν τὰς ὁποίας θὰ παρήγαγεν ἡ κατάργησις τῶν ἵππων καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτῶν δι' ὀχημάτων αὐτοματικῶς κινουμένων. Τὸ θέμα ἦτο ἐκ τῶν μᾶλλον ἀπιθάνων καὶ ἐδίδε λαβὴν εἰς τοὺς μᾶλ-

λον ἀλλοκότους καὶ ἀδικωτέρους συνδυασμούς. Ἐν τούτοις τὸ μέλλον θέλει ἀναλάβει νὰ ἀποδείξῃ τὸ δυνατόν καὶ πραγματοποιήσῃ τὰς προφητείας αὐτὰς τὰς τόσῳ παραλόγους. Καὶ ὅτι δὲν εἶνε μακρὰν τὸ μέλλον αὐτὸ ἀποδεικνύει τὸ πείραμα, τὸ γενόμενον ἐσχάτως ἐν Παρισίοις, πείραμα ἐκ τῶν πλέον περιέργων, ἐξ ἐκείνων μάλιστα τὰ ὁποῖα προκαλοῦσι καρδιοχτύπι. Ἐπρόκειτο νὰ δοκιμάσῃ τὴν κίνησιν ἁμάξης δι' ἡλεκτρικοῦ τινος συστήματος. Τὸ σύστημα τοῦτο καταργεῖ πᾶν ἄλλο ἐνεργοῦν αἷτιον κινήσεως, τῇ βοηθείᾳ ἀπλῆς τινος πυξίδος, προσηρμοσμένης ὑπὸ τὴν ἄμαξαν. Τεράστιον θέημα εἰς τὰ ὅμματα τοῦ διαβάτου, βλέποντος τὰν ἄμαξαν νὰ τραβᾷ τὸν δρόμον της, δίκην φαντάσματος. Καὶ ὅμως τὸ φάντασμα τοῦτο εἶνε θαυμαστὴ πραγματικότης. Τριάκοντα καὶ πλέον πρόσωπα διὰ τοῦ ἀνωτέρου πειράματος ἠδυνήθησαν νὰ μεταφερθῶσι μετὰ ἀξιολόγου ταχύτητος ἐπὶ διαστήματος πολλῶν λευγῶν. Βεβαιουταὶ δὲ ὅτι δυνάμει τοῦ ἡλεκτρικοῦ τούτου συστήματος δύναται ἡ ἄμαξαι εἰς ὀλίγας μόνον ὥρας νὰ διανύσῃ τὸ μετὰ Παρισίων καὶ Μασσαλίας διάστημα, χωρὶς νὰ σταματήσῃ ποῦ. Καὶ εἶνε αὐτὰ τὰ πρῶτα δοκίμια.

Τὰ ἀπροσδόκητα. Διεφημίσθη ἡ πονηρία τοῦ Ἀμερικανοῦ, ὅστις ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντὶ τιμήματος 3 φράγκων δύναται νὰ προμηθεύσῃ εἰς πάντα τὴν βασιλίσαν των μηχανῶν τῆς ραπτικῆς καὶ οἱ αἰτοῦντες ἐλάβανον μετ' ὀλίγον . . . μίαν βελόνην.

Ἀλλ' ὅμως τὸν ὑπερέβησαν εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς εὐφυΐας δύο εὐρωπαῖοι.

Ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ὑπέσχετο τὴν γνωστοποίησιν μυστικοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ κερδίξῃ τις τριάντα φράγκα τὴν ἡμέραν, ἐπὶ ἀπλῇ προκαταβολῇ δύο φράγκων. Τὸ μυστικόν, ἀποστελλόμενον ταχυδρομικῶς, ἦτο τὸ ἐξῆς : «Κάμε σὰν κ' ἐμένα !»

— Ποῦ νὰ τὴν ζητήσω ; ἐπιθύρυσεν ὁ Δεσιμαῖζ οἶονε καθ' ἑαυτὸν ὁμιλῶν.

— Ἐὰν αἱ πληροφορίες τὰς ὁποίας μοὶ παρέσχον ἦνε ἀκριβεῖς, κ. βαρόνε, ἡ μαρκησία ἀπώλεσε τὸ λογικόν της ὀλίγῳ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της.

— Ἡκούσα καὶ ἐγὼ νὰ λέγῃσι τὸ τοιοῦτο, κύριε· ὅτι ἐζητήθη παρὰ τῆς οἰκογενείας της, ὅτι ἱατρός τις ἦλθεν εἰς ἀναζήτησιν της.

— Εἶνε τοῦτο ἀληθές ;

— Δὲν ξέρω.

— Τοιουτοτρόπως, κ. βαρόνε, δὲν γνωρίζετε τίποτε.

— Τίποτε.

— Δυσάρεστον ! Τώρα ἂς συμπεράνωμεν· ἔχω εἰς χεῖρας εἴκοσιν ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα ἐπεθύμουν νὰ μὴ τὰ φυλάξω πλέον· φέρετέ μοι τὴν ἀπόδειξιν ὅτι ἡ μαρκησία Σαμαράνδ ἀπέθανεν ἢ ὅτι εἶνε περιορισμένη εἰς τι φρενοκομεῖον, καὶ σὰς ἐγχειρίζω τὰ ἑκατομμύρια· σὰς τὰ ἐγχειρίζω, κ. βαρόνε, διότι ἡ μαρκησία παράφρων χάνει τὰ δικαιώματά της καὶ δὲν δύναται νὰ κληρονομήσῃ.

Ὁ βαρόνος ἀνεστέναξε καὶ ἀφῆκε τὴν κεφαλὴν νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ στῆθους, τοῦθ' ὅπερ ἦτο σημεῖον μεγίστης ἀποθαρρύνσεως.

— Δὲν ψεύδεται, ἐσκέφθη καθ' ἑαυτὸν ὁ κ. Βὰν "Οσεν· δὲν γνωρίζει τί ἀπέγεινεν ἡ δυστυχὴς αὕτη γυνή.

Ἐγερθεὶς δὲ εἶπε μεγαλοφώνως :

— Δὲν θὰ ἐπιστρέψω εἰς Ὀλλανδίαν πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν, κύριε βαρόνε· ἔχετε ἐπὶ τοῦ ἐπισκεπτηρίου τὴν ἐν Παρισίοις διεύθυνσίν μου· θὰ θεωρήσω τιμὴν μου νὰ δεχθῶ τὴν ἐπίσκεψίν σας. Ἐντὸς ὀλίγου ἐλπίζω, κύριε βαρόνε !

Ὁ Δεσιμαῖζ ἀπηλλάχῃ τῆς ἀναισθησίας, εἰς ἣν διastέλει καὶ κατώρθωσε νὰ σταθῇ ἐπὶ τῶν ποδῶν του ἀλλοφρονῶν, κλονιζόμενος ὡς οἰνόφυλξ καὶ νὰ ὀδηγήσῃ τὸν τραπεζίτην μέχρι τῆς θύρας.

Μεῖνας μόνος ἀνέπνευσεν, καὶ ἀπέμαξε τὸ κάθυρον πρόσωπόν του. Ὁ ἄθλιος ὑπέστη τρομερὰν βάσανον, καθ' ἣν ἀνέπτυξεν ὑπεράνθρωπον δύναμιν, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο ν' ἀνθέξῃ πλέον, ἦτο δὲ καιρὸς ν' ἀναχωρήσῃ ὁ τραπεζίτης.

— Εἴκοσιν ἑκατομμύρια ! εἴκοσιν ἑκατομμύρια ! ἐπιθύρισε καταπίπτων ἐπὶ τῆς ἑδρας του ὡς σωρός. "Ονειρον φαντασιώδες ! Καὶ ἡ θαυμασία αὕτη περιουσία μοῦ φεύγει... μοῦ φεύγει . . . Δυστύχημα, δυστύχημα ! Νὰ ἔχω ἐκεῖ ἑκατομμύρια εἰς τι ταμεῖον καὶ νὰ μὴ δύναμαι νὰ τὰ λάβω.

Περίεστρεψε τὰς χεῖρας μετὰ λύσσης.

— Ποῦ εἶναι ; ποῦ νὰ τὴν ζητήσω ; Ὁ Βλαῖρὸς τὴν ἔρριπεν σάνα ἦτο κανένα κουρέλι. Ποῦ ; Δὲν μοῦ τὸ εἶπε. Καὶ ἐγὼ ὁ βλαξ δὲν τὸν ἠρώτησα. Ἀλλὰ ζῇ ἀκύμῃ ; Τοσαῦτα παρῆλθον ἔτη, ὥστε θὰ ἀπέθανεν. Ὁ σωρὸς τοῦ χρυσίου εἶναι ἐκεῖ, Βὰν "Οσεν, ἑτοιμος, ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἠξέωρα τίποτε, δὲν ἠξέωρα τίποτε ! . . . Τί νὰ κάμω ! τί νὰ κάμω ;